apoſtemati: ⁊ proprie in apoſtemate flegmonico magno
alterari ⁊ ꝑmutari ad liuidum: q2 in via putrefactiõis: ⁊
corroſionis exiſtat: tũc oꝫ vt ſubuenias cũ eo quod a ꝓ-
prietate: ⁊ complexione adiuuãte prohibeat eius putre-
factionem qualis eſt bol. ar. terra ſigillata cum aceto lini
ta ſuper ipſum. Si vero illud non ſufficit nõ inuenies
excuſationem quin facias ſcalpelationem profundam di
uerſorũ modoꝝ in locis vel ponas ſanguiſugas: ⁊ flõ-
mes vẽas ꝓximas ei ꝑuas vt euõat oĩs ſan. cum cautela
malus qui circũdat locũ ⁊ ponat ſuꝑ locũ ipſuꝫ ſcalpela
tũ ꝙ ꝓhibeat putrefactionẽ ex his q̃ dicta ſunt ſuꝑ linita
vel de ↄ̃rijs in ↄplõnẽ in ea ĩ q̃bus eſt ꝓfundatio fortior
ſicut farina ordei cũ ſirupo acetoſo ꝑmixta aut cũ farina
fabaꝝ ⁊ ꝓpꝛie ꝑmixta cũ ſale. Et de his q̃ ſuꝑ liniũtur
eſt aſe. ſeis vrtice ⁊ ſuccus folioꝝ acori vt de vno quoqꝫ
ſit ps. j. flo. riſ eri. p. 5. tãnt cũ aq̃ donec fiãt ſꝫ ſpiſſitudinẽ
mell' de quo liniat manus in circuitu eius attẽdens mẽ-
te ad corpus laborantis in talibus auxilijs miſtrandis
vt forti ⁊ duro vt ruſtico fortia miſtres: debili vero ⁊ mo
li vt puero ⁊ mulieri ⁊ viro coloris al. ⁊ moll' carnis mol
lia miſtrabis. Et de medis ꝓhibẽtibus corroſionẽ eſt vt
ſumat floris eris mell' ⁊ aluinis ana ꝑtes eq̃les ⁊ liniãtur
cũ eis: ꝓhibet. n. eas ⁊ facit cadere q̃ꝺ putrefactũ eſt: ⁊ ſ-
uari id q̃ꝺ ſequit ipm. Si aũt ꝑtrãſeat diſpõ diſpõneꝫ a
poſtematis ⁊ diſpõnẽ corporis eius vl' coloris: ⁊ incipiat
deuẽire ĩ mollitiẽ mẽbꝝ ⁊ hũectet parũꝑ tunc hec eſt in
ceptio eius in putrefactiõe: q̃re oꝫ vt puluerizet ſuꝑ ipm
ariſtolo. ro. ⁊ gall. aũ eq̃lis ꝑtis: ⁊ exiccẽtur ẽt dragãti: ⁊
colcotar ſũt bõa: ⁊ ꝓpꝛie cũ ace. ⁊ folijs nũc. ipm calcan
tũ ru. puluerizatũ ſolũ ⁊ ſil' cucũer aſi. ⁊ ſuccus ei9 epithi-
matis. Secũda res ↄplet ꝙ ſi ps carnis incipit corrũpi:
vt iã ꝑuenerit ad ſchachilos incide eaꝫ aut fac eã cadere
cũ trociſcis de arſenico: aut de calcãto q̃ ſunt fortiores il
lis. Cũqꝫ feceris cadere carnẽ fac currere cũ butiro: vel
alijs q̃ infra duce xp̃o dicemus ponẽdo deſuꝑ: deide fac
cadere eſcarã ⁊ nõ ceſſes dõec ꝑuẽias ad carnẽ ſuã: ⁊ cuꝫ
mẽbꝝ totũ: q̃ſi putrefactũ eſt vt ſit factũ eſtiomenuꝫ: oꝫ
ꝙ incidat ne corruptio trãſeat ad vicinũ. Inq̃t. n. G. ꝙ
tãgit a putrido putreſit. Cũqꝫ incideris illud vel ꝑtem
eius oꝫ vt exerceas rẽ tertiã ꝓhibẽdo ne ſꝑgat adhuc pu
trefactio ⁊ corruptio. Cõplet. n. cũ cauterizatiõe ꝑtis vl'
mẽbri remanẽtis cũ igne: aut cuꝫ farmatijs cauſticis ⁊ ad
urentibus: ⁊ ꝓpꝛie in mẽbris facile ſuſcipiẽtibus putre-
factionẽ ꝑꝑ ſuã caliditatẽ: ⁊ q2 ſuꝑfluitates calide appro-
ximẽtur eis vt teſticulus: ⁊ anus: efficit. n. cauterizatio iu
namẽtuꝫ q̃ꝺ Albo. oñdit cũ inq̃t. Cauterizatio eſt me-
dicamẽ valde vtile ad reſoluẽduꝫ materias corruptas in
mẽbro ꝑptas ⁊ ad ꝓhibẽdũ ne corruptio ſꝑgat: ⁊ ad cõ-
fortãdũ mẽbꝝ cuius ↄplõnẽ volumus rectificare ⁊ ad re
ſtringẽduꝫ ſan. fluxũ: quibus hic oĩbus indigemus. Cũ
g̊ cauterizatiõe ſit eſcara facta in loco oꝫ vt ſic agas q̃ꝺ eſ
cara cadat cito: ↄplebis aũt illud miſtrãdo ⁊ deſuꝑ ponẽ
do panẽ: cũ idromelle coctũ: aut cũ farina ordei vel cum
eo miſcere fermẽtũ: ⁊ quecũqꝫ ad ſuppurationẽ ſũt aptiſ
ſima idonea ſibi ad deciſionẽ aduſtionũ: ⁊ panis ex apio
tritus ⁊ baſilicõ tritũ corrũpit ⁊ ſedat uſtiones ab humi
dis. Et ex ſimplicibus eſt ireos radix cũ melle vel panici
farina vel ariſtol'. vel acorus in duris corporibus ĩ mol
lib9 vero ſufficit butirũ vel oroboꝝ farina faria cũ mel
le. Cũqꝫ ceciderit vſtiones ⁊ eſcare: carnoſẽtur ⁊ ↄglu-
tinẽtur finalr' de quib9 dicẽtur in ſequẽti ꝑticula ſi deus
ãnuat. Accidẽtiũ vero correctio eſt vt cũ magnificari ap
pareat apoſtẽa in circuitu putrefacti tũc corrigat: ⁊ ſuccur
rat cũ empl'o ex ſauich ordei cũ ſucco iuſq̃ami al. vex nõ
approximet ſupra ꝑtẽ putrefactã: ſꝫ in circuitu eius vt ab
illa repellat. Regimẽ vero eſt vt regat cũ frigidis ⁊ ſiccis
⁊ alijs ꝓhibẽtibus putrefactionẽ q̃lia ſũt acetoſa: ⁊ ace-
tũ ſalita ⁊ amara cũ ex eis fiãt pillule ⁊ ſummãtur quolꝫ
die ex eis. iij. cũ his q̃ mũdificãt a ꝓpꝛietate vt eſt ciamo
mum xiloaloes: ⁊ ſimilia.

¶ Ca. xiiij. ꝺ moro ⁊ medicinis eius.

MOꝝ ẽ apoſtẽa molle ex carne addita accidẽs
in carne rara ⁊ plin in ea q̃ eſt in ano vulua ⁊
capite virge: ⁊ q̃nqꝫ eſt effundẽs hũiditatem
rubeã ad mõꝫ aquoſi ⁊ q̃nqꝫ eſt ſaluum ⁊ q̃n
qꝫ eſt malignũ: ⁊ doloroſum: ⁊ cura ſalui eſt cũ aſꝑſiõe pl'
ueris corticũ g̃nati acetoſi. Eius vero q̃ꝺ eſt malignum
curatio eius eſt cũ ſedãtibus dolorẽ ex corroſiuis farma-
cis: deide cõglutinoſis. Et decoctio ficus: ⁊ ꝓpꝛie aliuꝫ
ↄfert ei ⁊ fel aſini ſilueſtris eradicat ipſum.

¶ Sequit ſumma ſecũda ꝑticule ſecunde ſectionis ſecũ-
de: ⁊ eſt de medicinis apoſtematum colericorum ⁊ mix
toꝝ ⁊ cetera.

Equũtur ſumma ſecunda

particule ſecunde q̃ ẽ ꝺ me
dicinis apoſtematuꝫ coleri
corum ⁊ mixtorum conti-
nens capitula quatuor.

Ca. primum de eriſipila.
Ca. ſecundum de formica.
Cap. tertium de herpete.
¶ Capitulum quartum de felõne eriſipil. ⁊ alijs ex ſan
guine cõmixtis. ⁊ colera.

¶ Capitulum primum de eriſipila.

ERiſipila eſt apoſtẽa colericũ ex colera ꝑ̃ncta
nãliter ſe hñte extracta de corpore in epate ⁊
ciſti fell' ad cutẽ ibiqꝫ collecta ꝑꝑ groſſicieꝫ ⁊
multitudinẽ ac dẽpſitatẽ cutis quare in tũo
reꝫ eleuat ⁊ ſuꝑ caleſcit in flõnis mõꝫ ↄuẽit. n. ei ⁊ dĩt ab
ipſo: cõuenit quidẽ in tũore ⁊ caliditate vtrobiqꝫ. n. tũor
⁊ calor eſt dĩnt aũt ab ipſo in quãto ipſoꝝ: nã in flõne tu
mor maior ẽ: calor ṽo mĩor ĩ eriſipila ṽo tũor mĩor ⁊ ca-
lor maior ſiue acutior: ⁊ dĩnt: ⁊ ĩ mã q2 ĩ flõne mã ſãguis
eſt in eriſipila vero colera in loco ẽt: nã in flõne ſanguis
mã in ſubcutaneis partibus eſt vt ĩ carne ⁊ muſcul' vl' eri
ſipilla vero colera in cute eſt collecta calida. n. ⁊ ſubtilis ẽ
cũ ↄſiſtẽtia q̃re ĩpulſa: mouet de ſui nã ad ꝑtes circũferẽ
tiales corporis apte ⁊ ꝑtrãſiẽs carnes ⁊ raras particulas
corporis deuenit ad vltimã cutẽ quã cũ nõ poſſit ꝑtrãſi-
re ſcãm dẽpſaꝫ vel q2 g̃ſſiciẽ aliq̃ꝫ acq̃ſiuit colligit in ea: ⁊
fac apoſtẽa. Si. n. ſbtilis eẽt ⁊ cutis rara: vt ĩ corꝑe nãlit ſe
hñte exiſtit ꝑtrãſiret vtiqꝫ ipaꝫ ⁊ ↄſpirãdo iſenſibilit effle
ret de corꝑe vel ſẽſibilit cũ ſudore q̃nadmõꝫ ſꝫ vnã q̃qꝫ
diẽ videẽ9 ⁊ ꝓpe ĩ balneatoꝝ abſterſis ſudorib9 color flau9
appet q̃lis colere ẽ. Differũt quoqꝫ ĩ accñtibus vt in co
lore cutis ⁊ leſione ei9 ⁊ pulſu ĩ flõne. n. color cutis rubens

eſt ⁊ cutis de ſe illeſa cum pulſu: in eriſipila vero flauus
vel mixtus ex flauo ⁊ xãcto ſine pulſu vel cũ minori: ⁊ ꝓ
dem cum ipſa colera dimiſit mẽbꝝ qđ eſt ſup eam cutẽ
excoriatur ⁊ tpe ad ꝓfundum vadit ⁊ vlcerat totam cu-
tem vſqꝫ ad ſuppoſitam carnem: vt hec tota diſpõ eriſi-
pile varief duplicem hñs differẽtiã ſeu ſpẽꝫ qꝛ vel ſine
vlcere vel cum vlcere fiens: p̄mam G. herpetem noĩa
uit ſam herbeſtiomenum vt innuit ad glauconem: lꝫ vi
deanf ex dicto capitulo ꝙ cuꝫ vlcere ſit ⁊ aſchachilos iteꝫ
pulſus eſt ſinthõa magis flõnis: ⁊. n. in ꝓfunduꝫ fit vbi
arteria fit eriſipila vero in cute vbi arteria nõ eſt licet ip-
ſam orificium ramuſculoꝝ eius attingat. Eriſipilla quo
qꝫ iudicia hẽt ex loco in quo incipit. Si. n. incipiat a lepo
re naſi ⁊ ẽ plm augumẽtaf ⁊ expãdif in facie tota ⁊ cap̄ ⁊
eſt minus maluꝫ: ⁊ qñqꝫ incipit a ſtrictura oſſis ⁊ ſub cu
te ⁊ eſt maius malum. Ex quibꝰ cãe ⁊ ſigna eriſipille ſũt
mãifeſta. Cura eiꝰ ẽ. iiii. res abſciſio añcedẽt cãe eũo cãe
influxe ⁊ incuneate in poris cutis correctio accidentium
⁊ regiminis ordinatio in ſimilitudinem flõnis. Quẽad-
modum. n. flõni eriſipilla ꝯuenit: ⁊ differt eodem mõ in
cura cõuenit ei: ⁊ differt. Conuenit quidem in euãtione
⁊ infrigidatione eo quam vtrobiqꝫ tumor in cã eſt. Dif
fert vero in quãtitate euãtiõis ⁊ infrigidatiõis ſicut in q̄
to dicebãt tumoris ⁊ caloris: in flõe. n. qꝛ tũor ſupat calo
rem intẽtio quoqꝫ eũandi ꝑualebit intẽtiõi infrigidãdi.
In eriſipilla vero infrigidãdi intẽtio ſupabit eũandi in
tẽtionẽ: ⁊ qꝛ mã influẽs ⁊ añs in eriſipilla erat colera pu
ra i flõne ſan. purus vel paꝝ mixtus erit totius eũo in e
riſipilla colere quẽadmõꝫ in flõne totius eũo ſan. Com-
plebitur aũt colagogo aliquo ſicut in flõne eũo ſan. floia
Et ſi quidã pauca ſi paſſio ſufficiet cliſtere cũ eũo: nõ. n.
cõuenit in tali flõmia. Cũ. n. ſan. ſit frenũ colore vbi non
ſupbabũdat: ſi eũetur colera fiet effrenis: vñ G. ifelices
ex colera nõ ſunt flebothomãdi ꝙ ſi colera ſupbabũdet
ꝑmittẽda eſt floia ſꝫ nõ mĩoratiua. Euãtio vero apoſte-
matis ſeu ptis eriſipillate: dupliciter cõplef: primo p apo
cruſtica ⁊ repellẽtia ad pticulas alias: ſecũdo p diaforeti
ca: ⁊ qꝛ nõ quãtitate cõtriſtat pticulam: ⁊ a magnitudine
deficere facit ab eo qđ ſm nãꝫ vt flegmon: ſed q̃litate: ⁊ i
flatione magis infrigidantibus repcuſſiuis apocruſticis
fortioribus indigebit quã flõ. Et quidem talibus: nõ pi
culoſum eſt vti cum repellãt de inobilibus exterioribus
ad interiora nobilia niſi totius euãtio ꝑceſſiſſꝫ quẽadmo
dum ⁊ in flõne nec quoqꝫ ſine ea repulſio mẽ bono mo-
do fieri poſſꝫ p illa ad circũadiacẽtes pticulas: ⁊ totũ cor
pus nec diſſorelis ẽt. Inquit. n. G. plenum exiſtẽs cor-
pus nõ recipit qđ impellif: ⁊ ſi aggreſſi fuerimus trahe-
mus p calorẽ amplius in ptẽ quã diaforeſim faciamuſ ad
hec vtraqꝫ cõplẽda ⁊ euitadũ piculuꝫ repulſiõis ad pn
cipalia: ⁊ ad cõplẽdam opationem repcuſſionũ: ⁊ diafo
reticorum quoqꝫ approximãdoꝝ pticule ad euãtionem
cauſe cõiuncte apoſtẽatiſ incuneate in ea ꝑmittẽdum ẽ in
eriſipilla colegogum ad euõnem totius ſicut ⁊ flõmia in
flatione: deinde ad euõnem ptis accidere: ⁊ colere i cute
collecte. Et primo cũ repcuſſiuis ãplioribuſ ⁊ fortioribꝰ
que in flõne diximus. Qualia ſũt lactucẽ ſempuiue por-
tulace lẽticule aq̃ mucilagines pſilij iuſquiam: ⁊ ṽga pa.
empſata: ⁊ ſimilia ⁊ cũ ſbſtãtiã accepta vel cũ ſucẽ. eaꝝ ſup
poſita ⁊ aq̃ frigida infuſa quã hyp. in afo. ꝯmendauit in
nõ vulnerata: ⁊ tam diu: donec trãſmutatio fiat caloris:
certiſſime. n. inuenies eriſipilas curatas cum talibus re-
pellũt. n. qđ influit ⁊ eriſipile cã ſit ⁊ ſil inflãmatione ex-
tinguũt ⁊ ſedãt dolorem pticule q trahẽdo influxionem
colere adunat vt eriſipille ꝑſtet augumẽtuꝫ ⁊ ſic eriſipi-
lam ꝓhibeãt. Et quoqꝫ qđ in pticula cõtinef: etiam cuꝫ
appropinquãtes expellãt pticulas pp ipſius ſubtilitateꝫ
curatam: iam facte eriſipille auxilia exiſtit. Secũdo ſi ali
quid in parte adhuc remãſerit ſua groſſicie repelli nõ va
lens expedit qñ feruor iam eiuſ abierit ad diaforetica de
uenire: auxilia: qualia ſunt temperata in caliditate ⁊ hũi
ditate ⁊ mediante ⁊ cataplaſmate eis vel calida ordeacea
faria ⁊ croco: vel cõdito vel alio adhuc. n. ſm vtrũqꝫ mõꝫ
cõferũt ſicut ꝑdicta nã in eo ꝙ ſedãt dolorẽ ⁊ ẽt calitateꝫ
remittũt augumẽtatiõe eriſipille fieri ꝓhibẽt inquãtum
vero ꝙ iam influxũ reſoluũt ſananf ꝙ iã eriſipille factuꝫ
eſt ſicut ꝑmiſſio ſũt ſimul ⁊ cura expedit ad ſanatõnẽ eiꝰ
ꝓcedere i eriſipilla. n. ſanieſ mala ẽ vt ypo. dixit. Corre-
ctio vero accidẽtiũ. ſ. doloris ⁊ inflãmatõnis ex ꝑdictis ẽ
nota: vlceratiõis vero ipſius corriges ꝑſcarificãs empla-
ſtrãdo ordeaceã farinã: deinde ipm ⁊ excoriatiõe cũ vn
guẽto al. de ceruſa qđ in nr̃o antidotario dictũ ẽ: ⁊ ẽ vn-
guẽtum ſericinũ. Regis ordinatio eſt vt cõuertaf regiũ
in oibus rebus nõ nãlibus ad frigidũ ⁊ humidũ q̃ ſupra
in cura febrium nota ẽ. Medicina abo. ad excoriationẽ
eriſipille ſcoria plũbi in viuo põtico bulliat cũ ficle folijſ
⁊ cum eo euaporetur: deinde curef cum eo in quo eſt re-
ſolutio fortis cum infrigidatõne q̃le eſt. ℞. lane veteris
aduſte nõ lote. ʒ. xv. ſcorie ferri plũbi ana. ʒ. ix. ſepi capni
vetis abluti cũ aq̃. ʒ. xv. olei mirti. ʒ. v. ⁊ vtaf. Aliđ lẽiti-
uum leuius illo. ℞. ſcorie plũbi. ʒ. x. ſucci ſicie. ʒ. ij. olei: ⁊
cere quod ſufficit.

Ca. ſecundum de formica.

Formica eſt apoſtẽa cutis colericuꝫ ex colera
aduſta puuꝫ incipiẽs ſicut puſtula vna vl' pl'
res cũ pũctiõe ad mõꝫ punctiõis formice: q̄-
re dictũ eſt formica: deinde ſit apoſtẽa puum
⁊ ambulat paulatim: ⁊ qñqꝫ corrodit ⁊ vlcerat pp groſ-
ſiciem colere: ⁊ fit vlcus putridũ: ⁊ qñqꝫ ꝛſoluif cũ ẽ ſub
tile: ⁊ eſt veſicãs tñ ſepans ⁊ excoriãs: ⁊ quedã eiuſ ẽ mi
liaris eo ꝙ hẽt puſtulas plres ⁊ puas ſiles milij: ⁊ ẽ ſpẽs
formice ſig̃ qdẽ ſt for. ꝙ ẽ qꝛ icipit ſic puſtula ⁊ eiꝰ eẽntia
eſt rotunda ⁊ diſpõ ſic audiuiſti ⁊ color eius eſt ad citri-
nitatẽ decliuis cũ inflãmatiõe grãdi hñs radicẽ latã ide
eſt ꝙ noiaf miliaris. Cura formice cõſiſtit in illis in qbꝰ
ꝯſiſti: cura eriſipille. ſ. in euõnibus totius ⁊ ptis: cũ altra
tiõe ⁊ infridatiõe ⁊ reliqs vez oꝫ ꝙ colegogũ eiꝰ in euã
tiõe vli ſit ex educẽtibus colerã aduſtã q̃lis ẽ aq̃ caſei cũ
foliculis ſene ⁊ fumoterre ⁊ ſilibus ⁊ cũ additiõe ſcamo
nee ſi expediat: deinde miſtrabis ſup apoſtẽa infrigidan
tia q̃ ſunt dicta in eriſipila niſi fuerit corroſiua qñ tunc
humida: lꝫ ſint frigida nocent: ⁊ ſilr diaforetica q̃re oꝫ vt
miniſtrẽtur ea in quibꝰ eſt ſtipticitas cũ frigiditate ⁊ cali
ditate pua: vt eſt rubus lingua canis ſolatꝝ lẽtes planta
go ⁊ ſilia q̃ dicta ſũt ſ in cura carbũculi ⁊ carbonis: ante
enim purgationem ꝑdictam ſi incipias infrigidare retic
bis mãꝫ ⁊ maxime ſi ſtiptica ſint frigida: q̃re corroſio pꝰ
corroſionem non ceſſabit augeri. Et poſt predicta mini-
ſtrabis ſauich ordei ⁊ corticem granati ⁊ ramos vitis cũ
vero terminetur corroſio ſuper eam miſcebis cum iſtis

infrigidatiuis aliqd melſ. aut farine thuris cum acc. ⁊ a q̄: currit ex ligno vitis hūido cū adurit: ⁊ ſterc⁹ ouinuȝ cū acc. ⁊ fic⁹ cū aſſungia porcina ſuppoſita nō ſinit eā dilatari. Cū ḡ appet corroſio et vlceratio tūc admiſtra trociſci ādoron cū vino ſtiptico aut aceto ꝯmixto cuȝ ſucco cucūeris aſinini ⁊ ſal ⁊ fel irci: ⁊ rutā cū thure ⁊ pip nigrū cū vrina pueri G. aūt ꝯueniens eē dixit vt ſumatur aliquid ſicut eſt bucha extrēitatis pēne aut alia res cuius extremitas ſit acuta q̄ poſſibile ſit deglutire formicā ſi de penetret foricā in circuitu eius vſqȝ ad ꝓfundū cum acuitate ſua: deide eradiceſ cum ea formica ex radice ſua. Illius aūt formice: q̄ pura eſt cura ⁊ deſtructio eſt cū intromiſſiōe i balneū mlte aq̄ q̄n nocet ei aer: deinde egrdiaſ velocit̄ ⁊ vngaſ cū olo ro. ⁊ aq̄ ro. Eius quoqȝ q̄ ē miliaris ſimilis eſt huic: vez cuȝ eius cauſtico ſiue colagogo ſit virtus farmaci educētis flegma ſicut turbit ⁊ educētis mliaȝ ſicut epithimū ⁊ ſimilia q̄n neceſſe eſt illic ⁊ melāconiā ⁊ ſſia colere eē mixta pp groſſitiē eius. deinde ſumanſ galle ⁊ fructus tamariſci ⁊ corticū ḡnati ⁊ boliar. ana ⁊ aggregeſ oia cū acc. ⁊ aq̄ ro. mixta tali mixtione ne mordeāt ⁊ liniāſ deſup cū pēna ⁊ lac dulce vehemēter ē ꝯueniēs huic egritudini. Cūqȝ trāſit principiuȝ tūc cureſ cū medis ex capite piſcis aduſto cuȝ vino pōtico: ⁊ fortius illo eſt q̄n exiccatio vltia neceſſaria eſt ⁊ ſumātur folia albegdorogi ⁊ ponātur in eis calidis: ⁊ miſtrētur. Et fortius hoc eſt: vt ſumaſ flos eris ⁊ ſulfur citrinū aduſtū: ⁊ fiat ex eis linimentū cū vino: aut aq̄ vitis p̄dicta: ag. olibanū cū aceto ⁊ oleo mixtum ⁊ litū in principio formice aufert eam.

¶ Capitulū tertiū de herpete.

Capitulū de herpete ꝓpoſitū ptractare ex capitulo heriſipille notū eſt. Quod. n. ypo. eriſipillā noiauit Ga. v̄o herpetē dixit: dixit. n. ad glauconē ſicut colera vero xācta: cū quidē ſui ipſius nāȝ ſuās cū ſan. vbicūqȝ feraſ corporis ictericia paſſio noiata ſit ſola aūt extracta: ⁊ ſȝ aliquā pticulaȝ ſtante herpes noiaſ. Si quedā deniqȝ groſſa fuerit totaȝ vlcerat vſqȝ ad ſuppoſitā carnē cutē ⁊ vocat hos ipo. herpetes eſtiomenos. Si vero ſubtilior fuerit eā vero q̄ i ſupficie ſolā quaſi ſupuexerit ⁊ huius gn̄ris aduſte nūcupatione ⁊ ſine additiōe herpes noiaſ hoc aūt nihil aliō ē q̄ eriſipilla vlcerata ⁊ tn̄ vlcerata vt ex dc̄is pȝ ⁊ ex cura ei⁹ q̄ ibi poſuit Galien⁹.

¶ Ca. quartum de flegmone.

Si vero ex ſan. ⁊ xācta colā ſm nāȝ ſe hn̄tib⁹ mixtū fuerit reuma aut nō in ſolā cutē effundiſ: ſȝ ēt ſuppoſitā carnē tāgat nō flegmonuȝ eriſipilla ſolū fit: ſȝ quedā mixta diſpō ex flōne: ⁊ eriſipilla ſiml̄ cūqȝ ſupet mixtiōe ſan. colā flegmon eriſipilleos diceſ ⁊ ſinthomata dn̄abunſ flōnis. Si vero colā dn̄eſ eriſipila flōides nūcupaſ hūoris p̄dominātis p̄poſito ſemp noie ſubſtātiuo: ⁊ ſinthōata cole dn̄anſ. Si vero neuſ ob ineat p̄dn̄iuȝ ſȝ eq̄les appareāt flegmō ⁊ eriſipilla mixta dicētur ⁊ ſinthōata erunt ꝯfuſa ⁊ pmixta: nā calidior mltū flegmōe ⁊ flauior ē videre nec adeo vt eriſipille ꝯueniēs eſt: ⁊ ſi tetigerit facile ſubdecurrit ſan. ⁊ rurſus ſuꝑfluit ſubtilis ſiml̄ ⁊ rubens certe apparēs non tn̄ eſt doloroſius ſimlr hic flegmōi ſm vllā ſpēm flegmoniis nȝ ēt pulſationē: nȝ ꝯpſſionē nȝ tinſiōeȝ ſimilē infert ſȝ eſt quedā in eo valde moleſtatio tpata. Eodē mō ꝯmixta eē reumata poſſibile ē ex colā xācta ⁊ flegmāte ⁊ eriſipilla vndimie cōmiſceri ⁊ molā eriſipillā noiari: ⁊ ſi quidē pp frȝ ſupfluū ſclirotizata pticula fuerit dura nūcupatur eriſipilla. Cura oſtēſio curatiōis in talibus ſibi inuicē coplicatis erit cōpoſita quod vſe i cauſis morbis ⁊ ſinthōatibus ſemp eſt ⁊ ſupra in febribus meminimus faciendū hētur aūt ex cura ſimpliciū vt ibi eſt dc̄m. Et ſi quidē ineq̄les imixtiōe fuerit apparentes ſan. ⁊ colera primo ad euātionē totius ⁊ anteceditis cauſe ⁊ dn̄ante ſan. p̄mitteſ flebotōia colegogū v̄o aut flegmagogū ſequeſ ecōtra vero p̄mitteſ colagogū vel flegmagogū ſeqtur flōia. Eq̄liter vero apparētibus p̄mittēda tn̄ flōia ſequeſ colegogū vel flegmagogū: nequnte vero patiēte tolare flōiam pp timorē vel ſuſpicionē vel pp aliā cām p̄mittere poteris colegogū: q̄le ſupius in febribus dictū eſt leue: qō lenīēdo vel lubricādo educat colām abſqȝ cōmotiōe ſan. ⁊ turbatiōe abſqȝ moleſtia. Inquit. n. in epidimijs ypo. cū autem minutio neceſſaria fuerit ⁊ vētris ſolutio a forti medicina incipe nō debemus nec a minutiōe forti. Si. n. medicina ſit neceſſaria fortis: vt eleborus ⁊ violēte medicie vt q: hūoreſ vel melācolici cum ſan. mixti ſint: ⁊ p̄mittaſ ebulitionē in ſan. ⁊ turbatiōeȝ ducȝ ac in nām: moleſtiaȝ quare ſan. iſlāmabit ⁊ ad inturbationē mouebit ſi quoqȝ fortis minutio p̄mittaſ viſcoſitatē ⁊ groſſiciē augmentabis i eis vel ſi colerici ſint hūores reddet effrenes. Ad hec aūt oīa pticularia euitāda ad ſūmū in tali neceſſitate eſt opādū cū leuibus minutiōibus medicis. Aduerſantibus. n. p̄dictis hūoribus in ſe inuicē ⁊ cōia eoꝝ neutrū poſſibile ē ſibi multū excedere eā q̄ ſm nāȝ eſt moderantia vt ⁊ forti minutiōe: vel ſoloe ſit op⁹: ⁊ maxime ſi cum ſan. colera ſit excreſcēs. Si ḡ hūores fuerint equales leuis minutio p̄mittaſ: ⁊ ſi poſtea aliquid habūdauerit medicina ſoluaſ. Quod ſi equales nō fuerit in primis ſup dominaſ cū leui medicina ſoluaſ dōec equenſ. poſtea minuanſ ſed ſi quidē leuis medicina nō ſufficiat vt q: hūores groſſi ⁊ viſcoſi ſint valde ⁊ in remotis poſiti pub⁹: ⁊ ꝓfundis ex aliquo regimine diſtinctiȝ mltiplicata a ſanguine p̄mittenda erit ſolutio leuis ⁊ minoratiua cum reiteratione cum iuuamētum auferatur abſqȝ nocumēto p̄dicto violēta vero medicina nocumētum predictum faciet: qō eſt maius iuuamēto ſi qō inducet. Secūdo ad euacuatiōem pticularem apoſtematis ⁊ cāe aggregate in eo oȝ accidere: ⁊ primo cum repcuſſiuis frigidis fortioribus ſi eriſipilleos fuerit flegmon quam in ſolo flegmōe ſm plus ⁊ min⁹ vel mediocriter ꝓut colere diuerſa mixtio exigebat: nec tn̄ fortioribus ſicut in eriſipilla certa prouocabūt. n. in tali diſpōne cutem pticule in nigredinē vel liuorē: ⁊ in ſcliroſim apoſtēa adeo q: calaſtica ⁊ cataplaſmata: ſalutē minime pficiunt quare rōnabilius ē vt a fortioribus paꝝ vtaris ⁊ prius ab infrigidatiōe ceſſes q̄ repcuſſaȝ pticulā p⁹ occupet: ⁊ nigredo coloris innato infrigidato in ea. Ceſſante vero ebulitiōe cataplaſmare oȝ pticulā cū ordei polline. i. farina ordei ⁊ ſeminis lini ⁊ aneti ⁊ fenugreci. Et ſi vndimie mixta fuerit eriſipilla vt vndimioſa ſeu mollis dicatur miniſtranda erunt in principio apocruſtica: minus frigida: magis vero ſiptica ⁊ remiſſa ⁊ magis calida ⁊ ſtiptica q̄lis ē dictis ē ⁊ dicendis in cura vndimie ſcies cōponere. 3⁹ vero ad correctionem

accidētium ⁊ ſi ex ſuꝑfluitate infrigidatiōis liuoꝛ vel ni-
gredo in particula apparuerit fometabis cum aq̄ mari-
na vel dulci calida aq̄ decoctiōis cāomille abſinthij ⁊ re
liquoꝝ ꝯfoꝛtare hn̄tium caloꝛē in mēbꝛo. Et deide ſi ex-
pediat ſcarificabis: deinde cataplaſmabiſ luto ſigillato ⁊
armeno cum aceto ⁊ calida aq̄ vt ſupꝛa pluries dictuꝫ eſt
ſupcalefactionem.n.ex tali diſpōne ꝑticula ifrigidare ex
pedit nō calefacere nō tn̄ ex repercuſſiuoꝝ ſuꝑflua appꝛo
ximatione fuerit in diſpōnē cōtrariam ꝑmutata ꝙ liuoꝛ
ei ſuperacquiſitus vel nigredo declarat. Regimē inter
illa medium obtinebit equale inter extrema vel ad vnū
eoꝝ vel ad aliud declinādum.

Incipit ſumma tertia particule ſecūde ſectionis ſecū-
de de medicinis apo. flegmaticoꝛum ⁊ eoꝛum que illius
generis illa ſequuntur.

Equitur ſumma tertie ꝑ-
ticule ſecūdᵉ ſectiōis ſecū-
de q̄ eſt de medicinis apo-
ſtematum flegmaticoꝛuꝫ ⁊
illoꝝ q̄ illoꝝ generis ſunt
⁊ illa ſequuntur continens
capitula nouem.

Capitulum pꝛimuꝫ de vn-
dimia ⁊ ē apa ſficuꝫ molle
Ca.ij. de ſcliro ⁊ eſt apa ſcliroticum duꝝ.
Ca.iij. de ſcliro ſplenis.
Ca.iiij. d̄ ſcliro epatis.
Ca.v. de glandulis ⁊ earum que illius generis ſunt
⁊ puſtulis glanduloſis.
Capitulum.vj. de nodis.
Ca.vij. de apoſtēate vētoſo qđ inflatio dicitur.
Ca.viij. de apoſtemate aquoſo.
Capitulum nonum de dubelati frigidis cōpꝛehēdē-
tibꝰ humoꝛes muſcoſos gipſeos ⁊ lapideos ⁊ capillares
⁊ arenoſos ⁊ alios.

Ca.j. de vndimia ⁊ eſt apa flegmaticū molle.

Vndimia eſt tumoꝛ flegmaticus albus mol-
lis: frigidus ⁊ indoloꝛoſus. Eſt aūt vnus q
i idropicoꝝ ⁊ ptiſicoꝝ pedibus accidere ſepe
ſolet totius coꝛpoꝛis cacochimia ⁊ cōplexiōe
facta ⁊ hec talis in coꝛpoꝛibus tumoꝛ nō apoſtema fit de
quo hic loquimur: ſꝫ quoddaꝫ ſinthōa ꝯn̄s egritudines
dictas qui dictus eſt caceſia alius dictuſ eſt tumoꝛ apoſte
moſus ꝑ ſe veniēs ⁊ moꝛbus exn̄s dictus vndimia: ⁊ eſt
apoſtēa lapſum. Cā cuius duplex eſt interioꝛ ⁊ exterioꝛ:
interioꝛ vndimioſi apoſtēatis eſt ſuꝑfluus flegmatici hu
moꝛis in ꝑticulā aliquā ex extrēitatibus coꝛpoꝛis: vt ner
uos ꝑ āniculos ⁊ iuncturas penes eius diuerſitatē varia
tur: ⁊ quāto groſſioꝛ hūoꝛ eſt tāto ad duriciē ⁊ frigus eſt
magis decliue: lꝫ ab apoſtēatibus mlīcis differat ꝑꝑ pau
citatē duriciei ⁊ obfuſcatiōis. Cā vero vndimioſi diſpō
nis ⁊ caceſie q̄ illaꝝ egritudinum eſt ſinthōa plīm eſt va-
poꝛ flegmaticus eleuatus ab ea ⁊ nutritiuis mēbꝛis ⁊ q̄-
to eſt ſubtilioꝛ ⁊ magis macida mā mollificatio eiꝰ ē ve-
hemētioꝛ: ac impꝛeſſio digitoꝝ cum penetratiōe facilioꝛ.
Cā vero exterioꝛ eſt ꝑcuſſio caſus: ⁊ ſimilia attrahentia
ad locū flegma. ſ illud ſit paruꝫ ⁊ tūc nō euātur a doloꝛe
ex quibus ſigna diſtinctiuā vniuſcuiuſqꝫ ſunt manifeſta.
Cura illa vero q̄ ſinthōa eſt nullā ꝓcipuā curationeꝫ hꝫ
cū depēdeat eiuſ cura ex cura illoꝝ. Eius tn̄ tumoꝛ ſi ſu-
percreſcat lꝫ in pꝛima ſectiōe ſit dicta cum de medicinis
egritudinū loq̄bamur: hic tn̄ bꝛeuiꝰ dicat: ſit aūt fricatō
ne ſola ꝑ oxirodiū ac qn̄ ꝑ oleū ⁊ ſal vel ſalis cum oxiro
dio. Cura vero vndimie q̄ eſt apoſtēa de q̄ pn̄s eſt: ſm̄o
eſt q̄tuoꝛ res pꝛima eſt abſciſio antecedētis cāe ſc̄a eſt cura
tio apoſtēatis ſeu euātio ꝯiūcte cāe collecte i eo: tertia eſt
regimen ⁊ eſt abſcidēs cām pꝛimitiuā: quarta eſt acciden
tiū coꝛrectio. Pꝛimā ꝯplēt euātio flegmatis ⁊ rectifica-
tio male ꝯplōnis frigide ⁊ hūide ac cōfoꝛtatio mēbꝛoꝛuꝫ
nutrimētoꝝ ⁊ digeſtiōis ipſoꝝ: ⁊ illud ſit cū enematibꝰ
acribus vomitibus ⁊ farmacijs flegmagogis q̄ nota ſūt
⁊ ſimplicia ⁊ cōpoſita: ⁊ cum ſirupis ⁊ confectiōibus: ⁊
alijs antidotis rectificātibus ⁊ ꝯfoꝛtātibus ex electuarijs
ceratarijs: ⁊ empliſ ſerioſim enarratis in antido. noſtro:
hec.n. vtriqꝫ vndimie ſunt cōia. Secūdā rē ꝯplēt reper-
cuſſio in pꝛincipio ſiēte apoſtemate cum eo qđ aggregat
exiccationē ⁊ ſtipticitatē reſolutōe q̄le eſt ſpōgia noua vł
antiq̄ aut pecia duplicata ſtupa vel filtrū bn̄ abluta cum
aq̄ madefacta modicū aceti hn̄te facit qn̄qꝫ.n. huiuſmōi
ſiſtere paſſionē ⁊ memithe ſolū vel cū quibuſdā exiccan-
tibus calidis: ⁊ ſuccus mirte eſt bonus. Et ꝓpꝛie cum ex
eo cōficiūtur medicine poſt. Si vero ſiſt ere nō fecerit ſꝫ
augeaꝰ plus de aceto ſm̄ ꝯplōnē miſcere oꝫ cōmēſuratū
tn̄ vt in mobilibus coꝛpoꝛibus ſit aquoſius duris ⁊ ro-
buſtis foꝛtius. Qđ ſi ꝑ pꝛimas oꝑatiōes non iuueꝰ vene
ritqꝫ egritudo ad ſtatū ꝑueniaꝰ cū ipſo ad egritudis finē
⁊ cū ipſo ſolo vel cū aliquo reſolutiuo oleo ſpōgia ipſaꝫ
vel cuꝫ ſale nitro: ⁊ lixiuio aut beruali ex cineribus vitis
vel ilicis fici ⁊ ſimiliū vel aq̄ calcis q̄ eſt foꝛtioꝛ ꝯfert ap
plicare. Adhuc vero nō deliteſcēte hoc auxilio ſpōgiam
cū nitro aut aluie ſulfure vel calce vel ſulfure aduſto cō-
foꝛtatā ſuꝑ applicare eſt bonū. Et coꝛtex citri cū aq̄ cau-
lis eſt mirabilis: oꝫ aūt ſpōgiā pānū vel filtꝝ eē ſpatioſū
vt oīa latera ꝯpꝛehēdat ne declinet ad alteꝝ locū mā ſi ñ
ſm̄ aliq̄ꝝ extremitatū hoc tale ſiat vndimiaticū apoſtema
vel iūctura ſuꝑligatiōe ab inferioꝛibus ꝑtibus incipiēn ⁊
ſupius terminare ſuꝑ imiſſionē ꝯphēdere vniuerſā quē
admodū in fracturis facimus: intētio.n. curatiōis in hu
iuſmōi paſſiōibus mixta eſt: hec quideꝫ diaſoꝛare de mā
eoꝝ hec vero ſubſtātiā eoꝝ cōſtringere. Si ḡ qs cuꝫ ꝓ-
dictis nō ſiſtat ⁊ foꝛtioꝛa farmaca qui mixtā hꝫ virtutē ex
ꝓdictis virtutibus ſuppōere quibus G. ē vſus in croni
cante vndimioſo tūoꝛe pungēs oleo ꝑticulā: deinde ſuꝑ
pones ſpōgiā ex lixiuio ꝯſtringēs q̄ violētius vidit paſ-
ſionē curatā ꝑfecte nō adhuc hn̄s intētiōeꝫ miſcibilium
virtutū ſꝫ diafoꝛeticū ⁊ incīſiuū declināteꝫ qđ itelligiꝰ in
crōicātibus fere oibꝰ ſciuit ꝑficere. Cūqꝫ apoſtēa tale in
m̄bꝛo neruoſo fuerit ſpiſſo aut ligam̄to aut coꝛda miſcea
tur cū medicis ꝓdictis qđ incidat cū lenificatōe: poꝛro ſi
mollicies i apoſtēatibꝰ ꝓgnātiū accidat ſbiūgaꝰ ſūmitas
cāne d̄ q̄ ſiūt ſcope i aceto ⁊ ponaꝰ deſuꝑ: ⁊ meliꝰ ē illud
qđ ſit pꝰ ꝯtrictiōeꝫ ex chimolea cū aceto ⁊ anetū: ⁊ de em
bꝛocatiōe ē decoctio caulis ⁊ aneti ⁊ decoctio coꝛticū ci-
tri. Et de exptis ē inuolui pꝰ hui i folijs cauliū rubeoꝝ
⁊ ipſos aſſatos comedere. Regimen aūt ſit ad ſiccitateꝫ
decliue cum caliditate reſoluēte quale eſt dictum in cu-
ra male complexionis ſtomaci humide epatis ⁊ caceſie.